

[Stavad]

ikke kunnet bringe over grænsen siden april 1987 med de restriktioner, vi har haft. Derfor er det altså ikke noget provenu at hente ved at flytte en handel, der hidtil er foregået syd for grænsen, nord for grænsen. Hvis det skal give et større provenu på grund af et større salg, så kan det kun ske ved, at man køber noget mere.

Så kan vi selvfølgelig altid filosofere over, om man flytter rundt på sammensætningen, men de undersøgelser, der ligger i forhold til priselasticiteten på de her områder, viser jo altså ikke nogen voldsom elasticitet på i hvert fald en stor del af de varegrupper, vi taler om her. Så spørgsmålet er, om vi har råd til en forbrugsudvidelse. Det tror jeg ikke vi har.

Jens Thoft (SF):

Forslaget er udtryk for, at tingene smuldrer. Det borgerlige og EF-venlige Danmark har fortsat ikke taget sig sammen til at lægge en strategi for, hvordan vi skal beskytte vores velfærdssamfund mod de ulykker, som kommer væltende fra EF i stigende hast.

Hr. Aagaard indrømmede jo, at det her var en afgiftsharmonisering, som var os påtunget af EF som et led i det indre marked. Hr. Aagaards konservative skatteminister Isi Foighel gjorde den 7. april 1987 klart, at afgiftsned sættelserne dengang på støvsugere, mikrobølgeovne og den slags overhovedet ikke havde noget med EF at gøre, og at det i øvrigt var regeringens opfattelse, at afgiftsharmoniseringer ikke var en følge af det indre marked.

I forrige måned var det busafgiften, der blev nedsat, i denne måned er det radio, video, hvidevarer og sådan noget, der bliver nedsat, og i næste måned er det måske lastbilerne, hvad ved jeg, men vi ved, at det ikke får ende. SF mener, det er afgørende, at vi fastholder 2-døgns-reglen. Vi har gang på gang advaret, når man har slækket.

Vi savner svar fra ministeren på, hvor stort et provenu de nye rejsegodsregler giver, som ministeren har været så venlig at tilsende udvalget. Hvor stort et provenutab giver de, for det kan da ikke bare være de 400 mio. kr., som ligger i dette forslag, der er en følge af de aftaler, man traf?

Skal vi i SF bruge 400 mio. kr., så var der da helt ærligt mere hensigtsmæssige formål at bruge dem til end at billiggøre video, farvefilmmer og mikrobølgeovne. Jeg synes også, at ministe-

ren skylder os svar på, hvor de 400 mio. kr., som det her forslag koster, skal hentes.

Selv om afgifterne nedsættes, så vil det efter min mening kun i ringe udstrækning løse grænsehandelsproblemerne. Jeg mener, hr. Stavad har helt ret, når han gør opmærksom på, at grænsehandelsproblemerne vil accelerere som følge af de ændrede rejsegodsregler. Det her er et plaster på såret, javel, men det løser slet ikke problemerne. Det fremgår også af en henvendelse, vi har fået i Skatte- og Afgiftsudvalget fra Organisationen af Detailkæder, at prisforskellene på fjernsyn, video og sådan noget fortsat vil være et sted mellem 1.500 kr. og 2.000 kr. efter afgiftsned sættelsen. Dels er der altså den lavere moms i Vesttyskland, men vi skal ikke være blind for, at avancerne er betragtelig lavere i Vesttyskland, og at en stor del af grænsehandelsproblemerne skyldes forskelle i avancerne. Hr. Stavad udtrykker sit lønlige håb om, at fabrikanterne og detailhandelen vil nedsætte avancerne, men jeg er sikker på, at det ikke bliver resultatet. Resultatet vil blive, at de forøger avancerne, når vi nedsætter afgifterne. Sådan går det sædvanligvis.

SF synes, at skatteministeren i denne sag har handlet helt usædvanlig klodset. Nej, det er egentlig ikke rigtigt at sige usædvanlig, men klodset er det i hvert fald. Når jeg siger, at det ikke er usædvanligt, så er det, fordi den konservative skatteordfører, hr. Aagaard, begik samme genistreg i efteråret. Da var det bilbranchen, det gik ud over, da han lovede, at nu ville afgifterne på bilerne blive nedsat. Jeg mener, at ministeren i forhold til branchen begik en genistreg, da han i begyndelsen af december uden at fremsætte forslag sagde, at nu ville afgifterne blive nedsat. Det er ikke underligt, at branchens begejstring kan være på et meget lille sted, for dens handel blev naturligvis sat i stå. Sådan går det jo, når man lover at nedsætte afgifter.

Jeg synes altså, at lovforslaget klart er udtryk for det stadige pres, som Danmark bliver udsat for via EF, og min sidste bemærkning er, hvornår ministeren forventer at det borgerlige Danmark får samlet sig sammen til at lægge en strategi for, hvordan vi imødegår det pres, for det går altså den vej, hønsene skraber, hvis ikke man får lagt en strategi. Det haster efter min opfattelse, det viser forslaget.